

1 Ange de olika tidsfrister som finns i civilrättsliga mål.

Tidsfrister är de perioder inom vilka en handling måste företas eller som måste löpa ut innan ett mål prövas eller en handling företas. Syftet med införandet av tidsfrister är att möjliggöra snabb rättvisa och att garantera rätten att höras. Förfarandefrister är sådana frister vars iakttagande eller brist på iakttagande får processuella följder. De kan delas upp i följande två huvudkategorier: 1) Den föreskrivna perioden för att företa en HANDLING, dvs. tidsfrister inom vilka en processhandling måste företas, t.ex. den rättsliga tidsfristen för att inge ett överklagande (se artikel 318.1 i civilprocesslagen). 2) FÖRBEREDANDE tidsfrister, dvs. sådana frister efter vars utgång processhandlingen måste företas. Dessa tidsfrister, som t.ex. fristen för att kalla svaranden att inställa sig (se artikel 228 i civilprocesslagen) gynnar vanligtvis svarande, eftersom de ges tid att förbereda sig. Ovannämnda åtskillnad är viktig eftersom tidsfrister för att företa en handling kan förlängas efter ömsesidig överenskommelse mellan parterna, medan förberedande tidsfrister inte kan förlängas. Tidsfrister för att företa en handling löper ut på följande arbetsdag om slutdagen infaller på en dag som enligt lagstiftningen inte är en arbetsdag. Förberedande tidsfrister löper däremot ut på slutdagen, oavsett om den dagen är en helgdag eller en dag som inte är en arbetsdag. Enligt civilprocesslagen är följande tidsfrister viktiga förfarandefrister:

Tidsfristen för att kalla parterna efter att en talan har väckts (sextio [60] dagar före förhandlingen, om inte en part bor utomlands eller hans eller hennes hemvist är okänd, då tidsfristen är nittio [90] dagar före förhandlingen – se artikel 228 i civilprocesslagen).

Tidsfristen för en ansökan om upphävande av en dom (femton [15] dagar från delgivningen av beslutet, om den part i vars uttalande målet prövades bor i Grekland, om inte den part som underlättat att inställa sig bor utomlands eller hans eller hennes hemvist är okänd, då tidsfristen är sextio [60] dagar före förhandlingen – se artikel 503 i civilprocesslagen).

Tidsfristen för överklagande (trettio [30] dagar efter det att den lagakraftvunna domen har delgetts om den part som inget överklagande bor i Grekland, om inte den part som ingav överklagandet bor utomlands eller hans eller hennes hemvist är okänd, då tidsfristen är sextio [60] dagar efter delgivningen av den lagakraftvunna domen. Om den lagakraftvunna domen inte delges är tidsfristen för att överklaga domen tre [3] år från offentliggörandet av domen – se artikel 518 i civilprocesslagen).

Tidsfristen för att återuppta en rättegång (sextio [60] dagar, om inte den part som väckte talan bor utomlands eller hans eller hennes hemvist är okänd, då tidsfristen är etthundratjugo [120] dagar – se artikel 545 i civilprocesslagen).

Tidsfristen för ytterligare överklaganden (trettio [30] dagar efter det att domen har delgetts om klaganden bor i Grekland, om inte den part som ingett överklagande bor utomlands eller hans eller hennes hemvist är okänd, då tidsfristen är nittio [90] dagar efter delgivningen av domen. Om domen inte delges är tidsfristen för ytterligare överklaganden tre [3] år från offentliggörandet av domen – se artikel 564 i civilprocesslagen).

I civilprocesslagen fastställs dessutom framför allt tidsfrister för andra förfaranden, t.ex. förfaranden i äktenskapsmål (äktenskapsskillnad, annullering av äktenskap etc.), ansökan om betalningsföreläggande och bestridande av ett sådant föreläggande (se artikel 632 i civilprocesslagen), hyrestvister, arbetsrättsliga tvister, interimistiska åtgärder och invändningar mot sådana verkställighetsförfaranden.

2 Lämna en förteckning över de dagar som enligt ert lands lagstiftning är helgdagar, i enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971.

I Grekland anges helgdagar i en icke-uttömmande förteckning i lag nr 1157/1981. Kriteriet för en helgdag är att det i allmänhet inte utförs några transaktioner den dagen. Helgdagar för särskilda yrken eller tjänster är därför irrelevanta. Helgdagar kan vara nationella helgdagar, religiösa helgdagar eller andra helgdagar. Helgdagar kan även ha en lokal eller icke-permanent karaktär. Helgdagarna för den offentliga förvaltningen är inte arbetsdagar. Följande dagar betraktas som helgdagar: den 25 mars (nationell helgdag), den 28 oktober (nationell helgdag), nyårsdagen, trettondedag jul (6 januari), långfredagen, påskafton, den 1 maj, den 15 augusti, juldagen och annandag jul, annandag pingst, den s.k. rena måndagen (första dagen i fastan), annandag påsk och alla söndagar.

3 Vilka är generella reglerna om tidsfrister i civilrättsliga förfaranden?

Tidsfrister behandlas i artiklarna 144–151 i civilprocesslagen. Beroende på vad som avgör tidsfristernas längd delas de upp i lagstadgade tidsfrister (tidsfrister som fastställs i lag, t.ex. tidsfrister för att väcka en talan), rättsliga tidsfrister (tidsfrister som fastställs av den domstol som prövar målet t.ex. tidsfrister för parterna att personligen inställa sig – se artikel 245 i civilprocesslagen), suspensiva tidsfrister (som om de inte iaktas medför att förhandlingen skjuts upp) och obligatoriska tidsfrister (som om de inte iaktas medför att en viss rättighet går förlorad). Nedan redogörs närmare för när olika frister startar och löper ut. En tidsfrist avbryts om en part avlider innan fristen har löpt ut. Om delgivningen av en handling innebär att fristen börjar löpa, börjar den nya fristen att löpa efter delgivningen av den rättsliga efterföljaren till den avlidna personen. Om en annan händelse medför att fristen börjar löpa löper den nya fristen från dagen för delgivningen av den relevanta förklaringen till ovannämnda personer. Om en rättegång avbryts under en tidsfrist avbryts tidsfristen, och den nya tidsfristen börjar löpa från dagen för den nya rättegången. Perioden den 1–31 augusti inkluderar inte i tidsfrister för att företa en sådan handling som avses i artikel 147.7 i civilprocesslagen. Dessa inbegriper tidsfrister för att väcka talan och tidsfrister för bestridanden.

Enligt lagstiftningen får en tidsfrist förlängas, inte bara efter ömsesidig överenskommelse mellan parterna utan även med domarens samtycke. Både lagstadgade och rättsliga tidsfrister kan förlängas, förutsatt att detta inte äventyrar tredje parts rättigheter. Domaren är inte bunden att förlänga överenskommelsen och kan, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, fastställa vissa delar av överenskommelsen eller förkasta den. Detta innebär att parterna måste kunna åberopa grunder till stöd för förlängningen. Slutligen kan domstolen besluta att förkorta tidsfristen, om parterna går med på detta. Alla lagstadgade tidsfrister kan förkortas, med undantag av tidsfrister för att väcka talan.

4 Om en handling eller en formalitet ska företas inom en viss tidsfrist, när börjar då denna tidsfrist löpa?

Tidsfristerna löper från dagen efter den dag då den händelse räknas som startpunkt inträffade (*a momento ad momentum*).

5 Kan det sätt på vilket en handling har delgetts påverka eller ändra den tidpunkt från vilken en tidsfrist börjar löpa (dvs. delgivning genom stämningsman eller per post)?

Civilprocesslagen innehåller inte några bestämmelser om förlängning eller förkortning av tidsfristen om handlingar överlämnas eller sänds med post eller andra transporttjänster.

6 När börjar en tidsfrist att löpa om datumet räknas från händelsen?

Den dag då den händelse som räknas som startpunkt inträffade får endast inkluderas om detta uttryckligen anges i lagstiftningen, domen eller avtalet. Bestämmelsen om att en bestämd tidsfrist löper från dagen för delgivningen är inte ett sådant fall. De kritiska tidsfristerna för rättsmedel som överklagande, ytterligare överklagande eller bestridande löper därför från dagen efter delgivningen eller offentliggörandet av domen. Om det anges att tidsfristen löper från och med en viss dag tar man dock hänsyn till den dagen vid beräkningen. När den händelse som räknas som startpunkt är delgivningen är varje annat sätt att förmedla innehållet i den handling som ska delges irrelevant för beräkningen av tidsfristen.

7 När börjar en tidsfrist att löpa om den är angiven i dagar? Avser antalet dagar kalenderdagar eller arbetsdagar?

Huruvida det finns mellanliggande helgdagar är irrelevant. Arbetsdagar tas endast med i beräkningen om detta uttryckligen anges (t.ex. vid tidsfristen för att överklaga ett betalningsföreläggande).

8 När börjar en tidsfrist att löpa om den är angiven i veckor, månader eller år?

Om tidsfristen anges i månader eller år är det också irrelevant om det finns mellanliggande helgdagar, om det inte uttryckligen anges i lagstiftningen att tidsfristerna avser arbetsdagar.

9 När löper en sådan tidsfrist ut om den är angiven i veckor, månader eller år?

Om tidsfristen uttrycks i år löper den ut motsvarande dag under slutåret. Det är irrelevant huruvida ett skottår infaller mellan de berörda åren eller inte. Om tidsfristen uttrycks i veckor löper den ut den dag i slutmånaden som motsvarar startdagen. Om någon sådan motsvarande dag i slutmånaden inte finns, så är den månadens sista dag slutdag. Antalet dagar i varje månad är irrelevant.

Tidsfristen på ett halvår motsvarar en tidsfrist på sex (6) månader, och tidsfristen på en halv månad motsvarar en tidsfrist på femton (15) dagar.

Om tidsfristen uttrycks i veckor löper den ut den veckodag som motsvarar startdagen, det vill säga om händelsen inträffade på en måndag löper en tidsfrist på en vecka ut följande måndag.

10 Om fristen löper ut en lördag, söndag, allmän helgdag eller annan arbetsfri dag, förlängs den till nästa arbetsdag?

Om tidsfristen löper ut på en lördag, söndag, helgdag eller annan dag som inte är en arbetsdag förlängs den till påföljande arbetsdag.

11 Finns det särskilda omständigheter då tidsfristerna förlängs? På vilka villkor?

Enligt lagstiftningen får en tidsfrist förlängas, inte bara efter ömsesidig överenskommelse mellan parterna utan även med domarens samtycke. Både lagstadgade och rättsliga tidsfrister kan förlängas, förutsatt att detta inte äventyrar tredje parts rättigheter. Domaren är inte bunden att förlänga överenskommelsen och kan, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, fastställa vissa delar av överenskommelsen eller förkasta den.

12 Vilka är tidsfristerna för överklagande?

Tidsfrist för en ansökan om upphävande av en dom (femton [15] dagar från delgivningen av beslutet, om den part i vars uttalande målet prövades bor i Grekland, om inte den part som underlät att inställa sig bor utomlands eller hans eller hennes hemvist är okänd, då tidsfristen är sextio [60] dagar före förhandlingen – se artikel 503 i civilprocesslagen).

Tidsfristen för överklagande anges i artikel 518.1 i civilprocesslagen. Om klaganden bor i Grekland är denna tidsfrist trettio [30] dagar, och om han eller hon bor utomlands eller hans eller hennes hemvist är okänd är tidsfristen sextio [60] dagar. Tidsfristen på sextio (60) dagar omfattar inte personer som tillfälligt vistas utomlands (semesterresa, några dagars bortavaro i ett särskilt syfte), men har en viss varaktighet kopplad till deras yrkesställning eller civilstånd.

Tidsfristen för att återuppta en rättegång (sextio [60] dagar, om inte den part som väckte talan bor utomlands eller hans eller hennes hemvist är okänd, då tidsfristen är etthundratjugo [120] dagar – se artikel 545 i civilprocesslagen).

Tidsfristen för ytterligare överklaganden (trettio [30] dagar efter det att domen har delgetts om klaganden bor i Grekland, om inte den part som ingett överklagandet bor utomlands eller hans eller hennes hemvist är okänd, då tidsfristen är nittio [90] dagar efter delgivningen av domen. Om domen inte delges är tidsfristen för ytterligare överklaganden tre [3] år från offentliggörandet av domen – se artikel 564 i civilprocesslagen).

13 Kan domstolar ändra tidsfrister, särskilt för att inställa sig eller fastställa ett särskilt datum för inställelse?

En ansökan om rättsligt skydd enligt grekisk lagstiftning omfattar, oavsett tvistens natur, både permanenta och interimistiska skyddsåtgärder. Prövningen av de mål i vilka domstolar på grund av ett ärendes brådskande natur eller för att förhindra en omedelbar fara kan besluta om åtgärder för att säkra eller skydda en rättighet eller för att reglera en situation, eller ändra eller återkalla dessa åtgärder, sker med hjälp av ett summariskt förfarande (enligt artiklarna 682–738 i civilprocesslagen). På grund av interimistiska åtgärders brådskande natur har domaren, för att få till stånd en snabb lösning och med beaktande av parternas rätt att höras, behörighet att fastställa tid och plats för en förhandling om en ansökan om sådana åtgärder. Domaren har rätt att själv välja metod för utfärdandet av en kallelse att inställa sig och tidsfristen för att inställa sig. Detta gäller även för personer som bor utomlands eller vars hemvist är okänd. Förhandlingen kan även fastställas till en sönd- eller helgdag. Ovannämnda tidsfrister gäller för alla civilrättsliga förfaranden förutom interimistiska åtgärder och kan inte förlängas.

14 När en handling, som är avsedd för en part som bor på en plats där han eller hon är berättigad till en förlängning av en tidsfrist, delges på en plats där de bosatta inte är berättigade till en sådan förlängning, förlorar denna part då rätten till den förlängda tidsfristen?

Den grekiska lagstiftningen innehåller inte någon sådan bestämmelse.

15 Vilka är följderna av att en tidsfrist inte iakttas?

Om tidsfrister i samband med en rättslig handling inte iakttas får detta inga processuella följder. Om tidsfristen för att reagera på parternas handlingar överskrids medför detta att rättigheten går förlorad, medan överskridandet av förberedande tidsfrister får andra följder, t.ex. att förhandlingen inte kan hållas (se artikel 271.1 i civilprocesslagen).

16 Vilka rättsmedel finns tillgängliga när en frist har löpt ut för den som har missat tidsfristen?

Återställande av försutten tid (*restitutio in integrum*) är ett rättsmedel som anges i författningen. Det innebär att om en part inte iakttog en tidsfrist, och detta antingen berodde på *force majeure* eller på bedrägliga avsikter från motpartens sida, har parten rätt att återfå den ställning som han eller hon hade innan tidsfristen löpte ut.

I undantagsfall får emellertid en sådan ansökan inte göras om den grundas på a) ett fel som begåtts av sökandens advokat eller juridiska ombud, b) fakta som domaren bedömde under prövningen av en ansökan om förlängning eller uppskjutande av en tidsfrist för att bevilja den relevanta förlängningen eller uppskjutandet. I ansökan måste det anges varför tidsfristen inte iaktogs, bevisningen för att fastställa sanningen och den uteblivna handlingen, eller så måste det anges att handlingen har företagits. Ansökan om återställande av försutten tid (*restitutio in integrum*) måste behandlas inom trettio (30) dagar från den dag det hinder som utgjorde *force majeure* har försvunnit eller en bedräglig avsikt har konstaterats, under förutsättning att en ny tidsfrist inte får tillämpas om ovannämnda tidsfrist av något skäl inte iakttas (se artiklarna 152–158 i civilprocesslagen).

I undantagsfall får emellertid en sådan ansökan inte göras om den grundas på a) ett fel som begåtts av sökandens advokat eller juridiska ombud, b) fakta som domaren bedömde under prövningen av en ansökan om förlängning eller uppskjutande av en tidsfrist för att bevilja den relevanta förlängningen eller uppskjutandet. I ansökan måste det anges varför tidsfristen inte iaktogs, bevisningen för att fastställa sanningen och den uteblivna handlingen, eller så måste det anges att handlingen har företagits. Ansökan om återställande av försutten tid (*restitutio in integrum*) måste behandlas inom trettio (30) dagar från den dag det hinder som utgjorde *force majeure* har försvunnit eller en bedräglig avsikt har konstaterats, under förutsättning att en ny tidsfrist inte får tillämpas om ovannämnda tidsfrist av något skäl inte iakttas (se artiklarna 152–158 i civilprocesslagen).

Senaste uppdatering: 20/06/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.